

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Hlvdowici Blosii In Maragaritvm Spirituale Præfatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

I

* * * * *

H L V D O W I C I B L O S I I

I N

M A R G A R I T V M

S P I R I T V A L E

P R A E F A T I O.

1.
Scopus
historiae
Evangelicæ in e-
pistolam
reducta.

Explica-
tio passio-
nis.

Institu-
tio vitæ
per varia
exerciti-
ola.

2.
Medita-
tio vel le-
ctio vitæ
& mortis
Domini
eâ quâ
pretiosâ
anima
margari-
tina.

3. Mech-
tilde de-
votio et
Evangelicæ

X libris quatuor Evangelistarum brevem & apertam historiam collegimus conteximusque, ut anima fidelis, quæ adhuc parvula est, haberet in promptu veluti suaveolentem quendam fasciculum eorum quæ dulcis Iesus pro ipsâ fecit, dixit, ac percussit. Omisimus obscuriora quæque, ne ei talium nondum capaci rædium adferrent. Post ipsam Epitomen Evangelicam, adjunximus explicationem Dominicæ passionis, ex piissimis Exercitiis Ioannis Thauleri desumptam: quâ lectâ, Tyro spiritualis aptior erit ad meditandum. Ultimo loco posuimus nonnulla alia, ad vitam sanctæ instituendam plurimum conducantia.

Beata prorsus anima illa, quæ amabilem vitam & passionem dilecti sui Iesu Christi, tamquam pretiosum margaritum, in scrinio memoriæ suæ semper reconditam habet, & ubique secum circumfert. Dici non potest, quantum utilitatis adferat devota & frequens meditatio vel lectio Domini Iesu. Hinc enim peccatorum venia, & pravorum affectuum extinctio: hinc cordis puritas, & mentis illuminatio: hinc conscientie pax & tranquillitas, sanctæque erga Deum fiducia: hinc in adversis invicta animi constantia, in prosperis Deo grata depressio: hinc interna consolatio, & gaudium in Spiritu sancto. hinc vera humilitas, vera charitas, ceterarumque virtutum numerosa cohors: hinc denique certa felicitatis æternæ expectatio nascitur. Et profectò nihil optabilius inter præsentis exilii labores atque ærumnas homini verè pio esse potest, quàm mentem circa opus redemptionis nostræ occupatam habere, apud benignissimum Iesum assidue diversari, ambulare cum eo, & cum virgine Matre, charisque discipulis ejus; contemplari gratiosum vultum illius, verba vitæ ac monita salutis ex mellifluis ore ejus (qui utique æterna veritas, sapientia, & Rex Regum est) suscipere; ignominiosam acerbamque passionem ejus considerare, & ei per purum amorem jugiter adherere. Tradunt Scriptores, beatam Mechtildem virginem tanto gaudio tantæque suavitate perfundi solitam, quando Evangelicæ verba legebat, ut sæpenumerò tota præ amore liquefceret, penè exanimis redderetur. Ipsa enim

gelium & sacrosancta Evangelii verba miræ virtutis sunt : sed mundam humilémque mentem
historiam
vite
Christi.

Et quis non maximè letetur, dum legit vel recolat, quemadmodum Gabriel Angelus à gloriosissima Trinitate missus in Nazareth, amabilissimam virginem Mariam salutavit, eique nuntiavit incarnationem Filii Dei, & illa deinde eundem Patris Unigenitum conceperit? Mox enim ut ipsa per humilem sui resignationem assensum præbuit, dicendo, Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum; Spiritus sanctus sine morâ in illam descendens, ex purissimo eius sanguine, virtute Divinitatis suæ, formavit corpusculum humanum membris omnibus absolutum atque perfectum : creavit eodem momento rationalem animam, quam eo ipso temporis puncto univit illi corpusculo : atque ita in utero virginis Mariae Deus homo factus est.

Hoc Dominicæ incarnationis admirabile mysterium, hoc divinæ pietatis inestimabile beneficium, ac cetera omnia quæ pius Iesus pro salute nostrâ peregit, amicus Dei Bernardus, cum inenerrabili cordis exultatione & sapore, revolvere animo solebat, qui de illis scribens, sic ait: Memoriam abundantiam suavitatis horum eructabo quamdiu vixero: in æternum non obliviscar miserationes istas, quia in ipsis justificatus sum. Hæc meditari, dixi sapientiam.

Sanè humanitas Christi tuta via verâque ianua est, quâ ad Divinitatem pervenitur. O quam abundat gaudio is, scilicet Iesus intima sua in hac peregrinatione patet facit! Ipse Iesus in cruce pendens præclarus quidam & sole splendidior liber est, in quo quidquid ad perfectionem & contemplationis celsitudinem pertinet, mirabiliter supernaturaliterque relucet ac legitur. Hic candidissimus codex totus exaratus est litteris rubicundis, quæ nobis veram Christi erga nos charitatem significant: & quidem quinque illa insigniora Vulnera incontaminati corporis eius, maiuscula & capitales huius codicis litteræ sunt. Age iam, tyruncule spiritalis, contemne impuras carnis & sensuum voluptates, atque cælestem hunc librum lege ac relege. Convertite intrò ad Dominum & in Dominum tuum Iesum Christum. Considera eius passionem acerbam, Vulneraque eius rosea, & pretiosum Sanguinem cui causâ largiter ex amore effusum. In his te exerce: horum imagines tuo cordi, animæ, corpori, totique naturæ tuæ imprime, sicut sigillum imprimitur ceræ.

Adiunge te libenter amantissimo animæ tuæ sponso. Intuere illum internis oculis, non quidem ut hominem tantum, sed ut Deum & hominem, ut creatorem cæli & terræ, ut omnipotentem & omnia scientem, etiam cum parvulus in utero virginis Matris delitesceret, & ut veram atque increatam lucem. Attende sedulò perfectissimas illius virtutes, humilitatem, obedientiam, mansuetudinem, patientiam, benignitatem, misericordiam, suavitatem, continentiam, charitatem atque modestiam, & eas pro modulo tuo imitari stude. Perpende, obsecro, uti ipse Dominus Iesus ne unum quidem temporis momentum umquam neglexerit, quod non ad salutem tuam iuxta Patris sui voluntatem perfecte expendit, faciens ac perferens omnia ex immenso & penè intemperanti amore, quo te ab æterno dilexit. Ipsa salus tua semper in illius pectore versabatur, qui velut fidelissimus pater triginta tribus

annis

Christi
via no-
stra, &
Cruce li-
ber no-
ster.

Quinque
Vulnera
Christi
litteræ
sunt ca-
pitales.

Intuitu
Christi
fons a-
nimæ de-
votæ est
jucundis-
simus:
Virtutes
eius in-
spiciendæ.
Totum
se nobis
impendit
Christus.

annis multum sollicitus fuit, studiosèque laboravit, ut te bonis æternis ditaret. Tibi comparavit donavitque indeficientem virtutem ac meritorum suorum thesaurum, unde, quidquid boni tibi deest, possis abundè haurire. *Gratias igitur age illi pro tantis beneficiis, & cum Apostolo Paulo devotè exclama: Fidelis sermo, & omni acceptione dignus, quòd Christus Jesus venit in hunc mundum peccatores salvos facere, quorum primus ego sum. Gratias, inquam, age Redempteri tuo, vicemque amoris sicut potes ei repende, & cum intimà commiseratione arumnas, afflictiones, cruciatùsque recogita. Excita animam tuam ad illorum meditationem his aut consimilibus verbis, quæ Spiritus sanctus suggererit: O anima mea, ecce Deus noster, dulcis & amabilis Jesus: eja videamus quid pro nobis fecerit ac pertulerit.*

Quòd si cor tuum durum ac sterile est, ita ut neque compassionem neque amorem sentias, non hoc te perturbet, sed humilis ac resignatus esto: & libenter etiam arido corde hæc lege ac rumina pro Dei honore & gloriâ. Nam si bonâ voluntate præditus es, non poteris ex his non referre fructum maximum. Plerumque homini utilius est, compassionem vel amorem desiderare, quàm sentire. Si tibi desunt externa lacryma, non desint interne: hoc est, si non plorant oculi, ploret cor. Offer pro sensibili compassione piam gratiarum actionem. Neque inordinatè contristeris, si te ad sublimiorem contemplationem Deus in hac vitâ fortè non subvexerit: bonum tibi est, inter præsentis, vitæ tempestates in dignissimâ Filii Dei humanitate, velut in rutâ quadam navi commorari & requiescere. Hæc enim te tandem ad portum salutis rectâ perducet, si in eâ humiliter permanseris, & vitiorum mortificationi cordisque puritati invigilans, Christo per charitatem adhæseris. O parve pulle, contine te sub alis hujus gallinæ: nam ibi milvum non timebis.

Cæterum ut paratior & magis idoneus sis ad suscipiendam legendamque historiâ Evangelicam, tibi in isto libello propositâ, subjungemus huic Præfationi pauca quadam de incarnatione & vitâ Domini Iesu, deprompta ex duobus sanctissimis Patribus, nempe ex ipso Ioanne Thaulero, & ex Ioanne Rusbrochio. Adverte igitur animum, & attentè audi ea que dicentur.

*Affectu
gratitudo
dnu.
1. Tim. 1*

*6.
Coridus
sterilitas
resignatio
animo
perferenda.*

*Tuissima
ma devotio,
Christum
cogitare.*

*7.
Causa
cur ad
Epitomen
præmittitur
Prologus
Thaulero
& Rusbrochio.*

HLUDO.